

Protokollat
i
faglig voldgiftssag nr. 2024-340

Fagligt Fælles Forbund
Transportgruppen
for
A
(advokat Evelyn Jørgensen)

mod

DI
for
Virksomhed 1
(advokat Marta Valgreen Knudsen)

1. Tvisten

Sagen angår, om Virksomhed 1 var berettiget til at bortvise A ved brev af 27. december 2023.

2. Påstande mv.

Klager, Fagligt Fælles Forbund for A, har nedlagt påstand om, at Virksomhed 1 skal betale 18.942,96 kr. med procesrente fra forfaldstidspunktet til A.

Indklagede, DI for Virksomhed 1, har påstået frifindelse.

Klagers påstand angår løn i opsigelsesperioden fra den 27. december 2023 til den 6. januar 2024.

Indklagede har ikke gjort indsigelse mod opgørelsen af beløbet eller rentekravet.

3. Sagens behandling

Sagen blev mundtligt forhandlet den 16. december 2024 kl. 14.30 hos DI, H.C. Andersens Boulevard 18, 1553 København V, for en faglig voldgiftsret med følgende partsudpegede medlemmer:

Udpeget af klager: Forhandlingssekretær Frank Boye og forhandlingssekretær Kim Poder, begge Fagligt Fælles Forbund.

Udpeget af indklagede: Personalejuridisk chef Sussi Lillia Skovgaard-Holm, og advokat Annette Fæster Petersen, begge DI.

Som opmand fungerede højesteretsdommer Oliver Talevski.

Under hovedforhandlingen blev der afgivet forklaring af A, B, C, D, E og F.

Efter bevisførelse og procedure voterede rettens medlemmer. Der kunne ikke blandt de partsudpegede medlemmer opnås flertal for noget resultat, og afgørelsen skulle derfor træffes af opmanden.

4. Tilkendegivelse

Opmanden kom med en mundtlig tilkendegivelse om, hvad en kendelse i sagen ville gå ud på. De partsudpegede medlemmer aftalte at afslutte sagen forligsmæssigt i overensstemmelse med denne tilkendegivelse og aftalte, at opmandens tilkendegivelse i skriftlig form parterne imellem skal tillægges virkning som en kendelse, jf. arbejdsretslovens § 28, stk. 4.

Tilkendegivelsen kan gengives således:

4.1. Problemstillingen

A blev den 17. juli 2023 ansat som buschauffør hos Virksomhed 1.

Han havde ca. 3 års erfaring som buschauffør inden ansættelsen hos Virksomhed 1. Han var ikke faglært chauffør, men havde erhvervet et såkaldt AMU-kørekort efter at have været på kursus i 6 uger.

Han blev bortvist ved brev af 27. december 2023, og sagen angår, om bortvisningen var berettiget.

4.2. Bortvisningsgrundlaget

I bortvisningsbrevet er der anført bl.a.:

”Med baggrund i episode lørdag den 23. december 2023, hvor du efter påkørsel kører videre med passagerer i en bus, hvor forruden er knust og du har vurderet at bremserne ikke virker, bortvises du fra arbejdspladsen.”

Ifølge brevets ordlyd er bortvisningsgrunden, at A efter at have påkørt en bus kørte videre med passagerer i bussen, selv om han vurderede, at bremserne ikke virkede. Denne bortvisningsgrund er fastholdt under sagens behandling.

Indklagede har under sagens behandling også gjort gældende, at bortvisningen er begrundet i, at A udviste manglende agtpågivenhed i den situation, hvor uheldet skete. Hastigheden var for høj, og det var hans ansvar. Dette synspunkt kom efter det oplyste første gang udtrykkeligt frem under et mæglingssmøde den 5. februar 2024, hvor klager ifølge referatet bemærkede, at dette ikke svarede til, hvad der var anført i bortvisningsbrevet, eller til, hvad der var anført i referatet af den lokale forhandling, som fandt sted den 3. januar 2024.

4.3. Generelt om bortvisning

En bortvisning indebærer, at ansættelsen bringes til ophør med øjeblikkelig virkning. Det er en alvorlig reaktion, og det er derfor en betingelse for bortvisning, at medarbejderen har misligholdt sine ansættelsesmæssige forpligtelse på en grov måde; der skal således generelt væsentligt mere til at bortvise en medarbejder end til at opsige en medarbejder som følge af misligholdelse.

Arbejdsgiveren har bevisbyrden for, at der foreligger et faktisk grundlag for bortvisningen.

4.4. Den konkrete sag

4.4.1. Forløbet op til påkørslen

Mandag den 23. december 2023 var en dag med snevejr og kulde. A kørte rute 6A i indre by. Om aftenen blev føret meget glat. Temperaturen faldt, og sne og sjap frøs, sådan at bussen havde svært ved at sætte i gang og standse. E fra kørselskontoret (driftsstyringen) havde over radioen ca. kl. 20.30 givet chaufførerne besked om at køre meget forsigtigt. Kørslen blev ikke indstillet.

Omkring kl. 21.30 kørte A ad Fredensgade forbi Rigshospitalets stop mod Fredens Bro, hvor han skulle lige ud via Sølvgade. Ved krydset Fredens Bro og Øster Søgade i busbanen holdt en anden bus (linje 184) for rødt. A forsøgte at bremse bussen, men bremserne tog ikke fat, og hans bus ramte den holdende bus i bagenden, hvorved forruden på As bus (linje 6A) gik i stykker. Der skete efter

det oplyste ikke nogen væsentlig skade på den anden bus. Efterfølgende undersøgelse på værkstedet viste, at der ikke var noget galt med bremserne i den bus, som A kørte.

Der er fremlagt GPS-data med måling af bussens hastighed hver femte sekund inden påkørslen. Disse målinger viser, at A ca. 25 sekunder før påkørslen kørte med 46 km/t, at hastigheden var nedsat til 43 km/t ca. 20 sekunder før påkørslen, at hastigheden var nedsat til 19 km/t ca. 10 sekunder før påkørslen, og at hastigheden var nedsat til ca. 12 km/t fem sekunder før påkørslen.

En af passagerne i bussen skrev på opfordring fra A en sms til ham om sin oplevelse af busturen. Heraf fremgår bl.a., at passageren oplevede kørslen i hele perioden som meget forsigtig og langsom. Det fremgår endvidere, at den bus, der holdt foran, blev ramt med meget lav fart, og at alle medpassagererne (der var 3-4 passagerer i bussen) virkede fattede efter uheldet. Den holdende bus så umiddelbart ikke til at have taget skade.

4.4.2. Forløbet efter påkørslen

Efter påkørslen, hvor bussens forrude som nævnt gik i stykker, besluttede A at køre bussen til næste busstoppested ved Statens Museum for Kunst, hvor passagerne blev sat af.

Han skønnede, at han havde tilstrækkeligt udsyn trods den beskadigede forrude. Bremserne var der som nævnt ikke noget galt med, og det må efter As forklaring lægges til grund, at han var klar over, at bremserne ikke var defekte, men at det var det glatte føre, som indebar, at han ikke kunne stoppe bussen inden sammenstødet med den anden bus. A vurderede, at det ikke ville være forsvarligt at sætte passagererne af på selve uheldsstedet, idet de i så fald skulle stige af bussen ud på den meget trafikerede vej. Det var samtidig mørkt, og vejen fra meget glat.

Efter at have sat passagerne af kørte A bussen til Nørreport Station efter aftale med kørselskontoret. Der kom en ny bus, og A fortsatte sin rute. Den beskadigede

bus blev kørt på værksted. Samme aften udfyldte han en skadesanmeldelse. Han var på arbejde igen den 25. og vist nok også 26. december 2023, men blev bortvist den 27. december 2023, inden han skulle på arbejde igen.

4.4.3. Vurdering

Med hensyn til forløbet op til påkørslen kan jeg under de foreliggende omstændigheder ikke se bort fra, at A, selv om han holdt sig inden for den tilladte hastighedsgrænse, kørte med for høj hastighed ad Fredensgade mod krydset Fredens Bro og Øster Søgade, når vejret tages i betragtning.

Bevisførelsen giver mig imidlertid ikke grundlag for at fastslå, at han inden påkørslen kørte så uforsvarligt, at han må anses for groft at have misligholdt sine ansættelsesmæssige forpligtelser med den virkning, at bortvisningen af ham var berettiget. Jeg har navnlig lagt vægt på, at han fejlbedømte, hvor hurtigt han, vejret taget i betragtning, kunne køre uden at risikere trafikuheld, at føret på uheldsstedet var meget glat, og at der i den situation, uanset fornøden agtpågivenhed og forsigtig kørsel, under alle omstændigheder er en ikke ubetydelig risiko for færdselsuheld.

Det kan ikke føre til en anden vurdering, at A to gange tidligere havde været involveret i færdselsuheld.

Med hensyn til forløbet efter påkørslen har jeg heller ikke grundlag for at fastslå, at A havde misligholdt sine ansættelsesmæssige forpligtelser så groft, at bortvisningen af ham var berettiget.

Jeg har navnlig lagt vægt på, at bussen efter påkørslen holdt på et trafikeret sted om aftenen, hvor det var mørkt, hvor føret var meget glat, og hvor den eneste udstigningsmulighed var direkte ud på kørebanen. Bussen havde som nævnt ikke defekte bremses, og jeg kan ikke tilsidesætte As vurdering om, at han trods den beskadigede forrude havde tilstrækkeligt udsyn. Hans kørsel til næste busstoppested skete da også uden uheld af nogen art.

Sammenfattende finder jeg det ikke godtgjort, at bortvisningen af A var berettiget.

Han har derfor krav på løn i opsigelsesperioden (en uge + fire dage), og det er ubestridt, at kravet udgør 18.942,96 kr., og at kravet kan kræves forrentet med procesrente fra forfaldstidspunktet.

Herefter tages klagers påstand til følge, således at ***Virksomhed 1 inden 14 dage regnet fra den 16. december 2024 skal betale 18.942.96 kr. med procesrente fra forfaldstidspunktet til A.***

Hver af parterne skal afholde egne sagsomkostninger og skal betale halvdelen af opmandens honorar.

Parterne accepterede som nævnt opmandens tilkendegivelse, og sagen blev forliget i overensstemmelse hermed. Forliget kan fuldbyrdes, jf. arbejdsretslovens § 34, stk. 1.

København, den 17. december 2024.

Oliver Talevski